บทที่ ๕

ต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตใบยาสูบพันธุ์เวอร์ก้ิชในจังหวัดร้อยเอ็ด

ดังได้กล่าวมาแล้วในตอนต้นว่า การผลิตใบยาสูบพันธุ์เวอร์ก้ิชนั้นผู้ผลิตหรือชาวไร่ยาสูบจะทำการเพาะปลูกภายใต้การส่งเสริมของโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง หรือบริษัทเอกชนต่างๆ โดยผู้ผลิตที่ได้รับการส่งเสริมการเพาะปลูกสามารถซื้ออุปกรณ์ต่างๆเพื่อใช้ในการเพาะปลูกจากผู้ส่งเสริมก่อนเป็นเงินเชื่อ และใช้เงินคืนให้ภายหลังเมื่อจำหน่ายใบยาให้แก่ผู้ส่งเสริมการเพาะปลูกได้เรียบร้อยแล้ว ราคาจำหน่ายของใบยาแห้งจะถูกประกาศกำหนดมาแล้วล่วงหน้า ถ้าราคาของปัจจัยการผลิตต่างๆสูงขึ้นซึ่งจะทำให้ต้นทุนการผลิตต่างๆสูงขึ้น ราคาการจำหน่ายก็จะได้รับการปรับปรุงให้สูงขึ้นด้วย

สำหรับการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของการผลิตใบยาสูบพันธุ์เวอร์ก้ิชของอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ในที่นี้ จะเป็นการศึกษาโดยการรวบรวมข้อมูลต่างๆของการผลิตเพียงฤดูการผลิตปีเดียว

<u>ประเภทของต้นทุน</u>

การศึกษาต้นทุนการผลิตก็เพื่อให้ทราบถึงค่าใช้จ่ายต่างๆที่ต้องใช้ในการผลิต และเพื่อให้ทราบว่าการผลิตสินค้านั้นๆผู้ผลิตได้รับผลตอบแทนจากผลิตอย่างไรบ้าง สำหรับการผลิตใบยาสูบพันธุ์เวอร์ก้ิชนี้ สามารถจำแนกต้นทุนการผลิตออกเป็น ๒ ประเภท คือ ต้นทุนแปรผันและต้นทุนคงที่

ต้นทุนแปรผันเป็นต้นทุนที่จะเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามปริมาณผลผลิตที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง ต้นทุนแปรผันในการผลิตใบยาสูบพันธุ์เวอร์ก้ิชสามารถแยกออกได้เป็น ๓ ส่วน คือ

ก. ค่าใช้จ่ายในการปลูกซึ่งได้แก่

๑. ค่าเตรียมดินแปลงเพาะและใส่ปุ๋ยแปลงเพาะ

๒. ค่าหว่านเมล็ดพันธุ์แปลงเพาะ

๓. ค่าเตรียมดินไร่ปลูกและใส่ปุ๋ยคอก

๔. ค่าปลูกในไร่

๕. ค่าปุ๋ยวิทยาศาสตร์ในไร่ปลูก

ข. ค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษา และค่าวัสดุต่างๆ ได้แก่

๑. ค่าใส่ยาปราบศัตรูพืชแปลงเพาะและไร่ปลูก

๒. ค่าดูแลรักษาแปลงเพาะ และไร่ปลูก

๓. ค่าปุ๋ยแปลงเพาะ

๔. ค่าปุ๋ยไร่ปลูก

๕. ค่าปุ๋ยคอก

๖. ค่ายาปราบศัตรูพืชแปลงเพาะ

๗. ค่ายาปราบศัตรูพืชไร่

๘. ค่าด่าย, เชือก

ค. ค่าใช้จ่ายในการเตรียมใบยาเพื่อขาย ประกอบด้วย

๑. ค่าเก็บใบยา

๒. ค่าเสียบร้อยใบยา

๓. ค่าบ่ม

๔. ค่าตาก

๕. ค่ากองหมัก

๖. ค่าคัด

๗. ค่าอัดหอ

๘. ค่าขน

ต้นทุนคงที่ เป็นค่าใช้จ่ายที่ผู้ผลิตจะต้องจ่ายเสมอไม่ว่าจะทำการผลิตหรือไม่ก็ตาม ต้นทุนคงที่ในการผลิตใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิช ได้แก่ ค่าเช่าที่ดิน และค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้เพื่อการผลิต

ทั้งต้นทุนแปรผันและต้นทุนคงที่ ยังแยกออกได้เป็น ต้นทุนเงินสด (Explicit cost) และต้นทุนจำบัง (Implicit cost)

ต้นทุนเงินสด หมายถึงค่าใช้จ่ายในการผลิต ซึ่งผู้ผลิตต้องจ่ายเงินสดออกไปเพื่อเป็นค่าปัจจัยการผลิตนั้นๆ ได้แก่ ค่าจ้างแรงงาน ค่าปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืชและวัสดุอื่นๆ ส่วนต้นทุนจำบัง หมายถึงต้นทุนหรือรายจ่ายสำหรับปัจจัยการผลิตต่างๆ ซึ่งผู้เพาะปลูกเป็นเจ้าของปัจจัยเหล่านั้นและไม่ต้องจ่ายเงินออกไปสำหรับการใช้ปัจจัยการผลิตนั้น ได้แก่ ค่าใช้แรงงานในครอบครัว เป็นต้น การที่ต้องนำต้นทุนชนิดนี้มาคิดคำนวณด้วยก็เพราะ ถ้าเจ้าของไม่ได้ใช้ปัจจัยการผลิตนั้น เช่น แรงงานถ้าไม่นำมาทำการเพาะปลูกของตนเอง ก็สามารถไปรับจ้างทำงานอื่นและได้ค่าจ้าง สวนที่ดินถ้าไม่ปลูกยาสูบเตอร์กิชก็อาจใช้ปลูกพืชอื่น หรือให้เช่าและต้องได้รับผลประโยชน์จากพืชอื่นและได้รับค่าเช่า ดังนั้นการที่ผู้เพาะปลูกใช้แรงงานในครอบครัวและที่ดินของตนเองในการเพาะปลูก แรงงานและที่ดินนั้นย่อมมีค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost) จึงต้องคิดค่าจ้างและค่าเช่าด้วย

จากต้นทุนประเภทต่างๆที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นว่าไม่มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์ยาสูบรวมอยู่ด้วย ทั้งนี้เพราะผู้เพาะปลูกทุกคนจะได้รับการแจกเมล็ดพันธุ์ยาสูบเตอร์กิชโดยไม่คิดมูลค่าจากผู้สงเสริมการเพาะปลูก ดังนั้นค่าใช้จ่ายเมล็ดพันธุ์ยาสูบจึงเป็นของผู้สงเสริมการเพาะปลูก ไม่ใช่ของผู้เพาะปลูกหรือชาวไร่ยาสูบ

<u>การวิเคราะห์ต้นทุน</u>

ต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิช คำนวณได้จากตัวเลขสถิติของผู้เพาะปลูกทั้งหมดที่เป็นตัวแทนในบริเวณที่สำรวจ โดยทำการวิเคราะห์โดยใช้สมการต่อไปนี้

ต้นทุนรวม	=	ต้นทุนแปรผันรวม + ต้นทุนคงที่รวม
ต้นทุนแปรผัน	=	ค่าใช้จ่ายในการปลูก + ค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาและค่าวัสดุต่างๆ + ค่าใช้จ่ายในการเตรียมใบยาเพื่อขาย
ต้นทุนคงที่รวม	=	ค่าเช่าที่ดิน + ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์ต่างๆ
รายรับรวม	=	ผลบวกของรายรับจากการขายใบยาของผู้เพาะปลูกทั้งหมดที่เป็นตัวแทน

กำไรหรือขาดทุนสุทธิ = รายรับรวม - ต้นทุนรวม

เปอร์เซนต์กำไรหรือขาดทุนสุทธิ = $\frac{\text{กำไรหรือขาดทุนสุทธิ}}{\text{ต้นทุนรวม}} \times ๑๐๐$

ต้นทุนและรายรับ

ต้นทุนการผลิตต่างๆไม่ว่าจะเป็นต้นทุนเงินสด หรือต้นทุนจำนังก็ตาม ต่างก็คำนวณจากค่าใช้จ่ายจริงที่เกิดขึ้นของผู้เพาะปลูกแต่ละรายตามข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ โดยกำหนดให้ทำงานวันละ ๘ ชั่วโมง มีผู้เพาะปลูกบางรายใช้แรงงานเด็กช่วยในการทำงานด้วย เช่น ในช่วงการเสียบรอยใบยา สำหรับค่าจ้างแรงงานเด็กที่ใช้ในการวิเคราะห์นี้ ได้ทำการคำนวณค่าจ้างแรงงานเด็กโดยคิดค่าแรงงานเด็กเท่ากับครึ่งหนึ่งของค่าจ้างแรงงานผู้ใหญ่ของผู้เพาะปลูกรายนั้นๆ รายรับของผู้เพาะปลูก คิดจากรายรับที่แท้จริงที่ผู้เพาะปลูกแต่ละรายได้รับจากการขายใบยาของตนตามข้อมูลที่ได้จากการสำรวจเช่นเดียวกัน ผลจากการวิเคราะห์พบว่าผู้เพาะปลูกทุกคนไม่ว่าเนื้อที่เพาะปลูกจะมีขนาดใหญ่หรือเล็กก็ตาม ล้วนมีกำไรสุทธิจากการเพาะปลูกทั้งสิ้น และโดยเฉลี่ยของการเพาะปลูกยาสูบพันธุ์เวอร์กิช ๑ ไร่ ของผู้เพาะปลูกที่เป็นตัวแทน จะมีรายรับจากการขายใบยา เท่ากับ ๓,๒๗๒.๗๘ บาท รายจ่ายหรือต้นทุนการผลิต เท่ากับ ๙๖๔.๙๗ บาท ดังรายละเอียดของต้นทุนแต่ละชนิดในตารางที่ ๕.๑ และกำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อเนื้อที่เพาะปลูก ๑ ไร่ เท่ากับ ๒,๓๐๗.๘๑ บาท หรือมีกำไรสุทธิเทียบกับต้นทุนรวมเฉลี่ย เท่ากับ ๒๓๙.๑๖ เปอร์เซนต์ ดังตัวเลขที่ปรากฏในตารางที่ ๕.๑

ตารางที่ ๕.๑

ต้นทุนการผลิตยาสูบพันธุ์เตอร์กิช อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ปีการเพาะปลูก ๒๕๒๐/๒๕๒๑

หน่วย : บาท

ต้นทุนการผลิต	ต้นทุนเงินสด	ต้นทุนจ่ายบัง	ต้นทุนรวม
ก. ต้นทุนแปรผัน	๑๙๗.๘๓	๖๔๗.๑๑	๘๔๔.๙๔
๑. ค่าใช้จ่ายในการปลูก	๐.๒๒	๑๑๘.๖๗	๑๑๘.๘๙
ค่าเตรียมดินแปลงเพาะและใส่ปุ๋ยแปลงเพาะ	–	๒๔.๐๓	๒๔.๐๓
ค่าหว่านเมล็ดพันธุ์แปลงเพาะ	–	๑.๓๕	๑.๓๕
ค่าเตรียมดินไร่ปลูกและใส่ปุ๋ยคอก	๐.๐๖	๓๒.๗๕	๓๒.๘๑
ค่าปลูกในไร่	๐.๑๖	๔๒.๖๙	๔๒.๘๕
ค่าใส่ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ไร่	–	๑๗.๘๕	๑๗.๘๕
๒. ค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาและค่าวัสดุต่างๆ	๒๘๙.๘๔	๖๔.๖๓	๓๕๔.๔๗
ค่าใส่ยาปราบศัตรูพืชแปลงเพาะและไร่ปลูก	–	๑๐.๙๔	๑๐.๙๔
ค่าดูแลรักษาแปลงเพาะและไร่ปลูก	–	๒๐.๖๘	๒๐.๖๘
ค่าปุ๋ยแปลงเพาะ	๔๓.๕๐	–	๔๓.๕๐
ค่าปุ๋ยไร่ปลูก	๑๒๑.๗๘	–	๑๒๑.๗๘
ค่าปุ๋ยคอก	–	๓๓.๐๑	๓๓.๐๑
ค่ายาปราบศัตรูพืชแปลงเพาะ	๑๔.๖๑	–	๑๔.๖๑
ค่ายาปราบศัตรูพืชไร่	๗๔.๒๘	–	๗๔.๒๘
ค่าคาย,เชือก	๓๕.๖๗	–	๓๕.๖๗

ตารางที่ ๕.๑ (ต่อ)

หน่วย : บาท

ต้นทุนการผลิต	ต้นทุนเงินสด	ต้นทุนจำบัง	ต้นทุนรวม
๓. ค่าใช้จ่ายในการเตรียมใบยาเพื่อขาย	๑๒.๔๑	๓๗๕.๑๗	๓๘๗.๕๘
ค่าเก็บใบยา	–	๑๒๖.๔๖	๑๒๖.๔๖
ค่าเสียบร้อยใบยา	๑๐.๑๔	๑๗๖.๘๘	๑๘๗.๐๗
ค่าบ่ม	–	๑๔.๑๔	๑๔.๑๔
ค่าตาก	–	๒๒.๔๗	๒๒.๔๗
ค่ากองหมัก	–	๑๒.๒๖	๑๒.๒๖
ค่าคัด	–	๔.๘๓	๔.๘๓
ค่าอัดหอ	–	๑๓.๓๒	๑๓.๓๒
ค่าขน	๒.๒๒	๓.๗๖	๕.๔๘
ข. ต้นทุนคงที่	–	๑๒๐.๐๓	๑๒๐.๐๓
ค่าเช่าที่ดิน	–	๔๖.๐๐	๔๖.๐๐
ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์ต่างๆ	–	๒๔.๐๓	๒๔.๐๓
ค. ต้นทุนรวม	๑๔๗.๘๓	๗๖๗.๑๔	๙๖๔.๙๗
ง. รายรับรวม	–	–	๓,๒๗๒.๗๘
จ. กำไรสุทธิ	–	–	๒,๓๐๗.๘๑
เปอร์เซนต์ของกำไรสุทธิเทียบกับต้นทุนรวม	–	–	๒๓๙.๑๖

การที่ผู้เพาะปลูกทุกรายได้กำไรสุทธิสูงจากการเพาะปลูกนั้น สามารถสรุปสาเหตุได้ ๓ ประการ คือ

๑. ตลอดระยะเวลาการเพาะปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิช ผู้เพาะปลูกทุกรายจะได้รับคำแนะนำถึงวิธีการเพาะปลูกที่ถูกต้อง และอยู่ภายใต้ความเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิดจากผู้สงเสริมการเพาะปลูก จึงได้ปริมาณผลผลิตสูง คุณภาพดี จำหน่ายได้ราคาสูง โดยเฉลี่ยแล้วจากการสำรวจพบว่าในบริเวณนี้จะมีผลผลิตโดยเฉลี่ย ๓๕๔.๘ กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งสูงกว่าที่อื่นๆ[๑] และราคาจำหน่ายโดยเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๑๒.๘๔ บาท

๒. ค่าจ้างแรงงานในภาคนี้ต่ำ ค่าจ้างแรงงานโดยเฉลี่ยในกลุ่มผู้เพาะปลูกที่เป็นตัวแทนนี้เท่ากับ ๑๓ บาทต่อวัน โดยคิดว่าทำงานวันละ ๘ ชั่วโมง ราคารับซื้อใบยาสูบพันธุ์เตอร์กิช มีตั้งแต่ต่ำสุดจนถึงสูงสุด คืออยู่ในช่วง ๕–๒๐ บาท ทั้งนี้ขึ้นกับคุณภาพของใบยา เพราะในบริเวณนี้การเพาะปลูกจะได้ใบยาที่มีคุณภาพดี ราคาเฉลี่ยจึงอยู่ในเกณฑ์สูง

๓. ราคาปัจจัยการผลิตต่างๆ เช่น ปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช ถ่าย เชือก และวัสดุอุปกรณ์อื่นๆ ผู้เพาะปลูกสามารถหาซื้อได้ในราคาถูกจากผู้สงเสริมการเพาะปลูกโดยไม่ผ่านพ่อค้าคนกลาง เพราะผู้สงเสริมจะซื้อมาครั้งละมากๆ นำมาขายให้ผู้เพาะปลูกในราคาต้นทุนบวกค่าขนส่งและขายด้วยวิธีให้เครดิต โดยไม่มีการคิดค่าดอกเบี้ย ประกอบกับผู้เพาะปลูกมีหลักประกันเรื่องการขายใบยาได้แน่นอน ผู้เพาะปลูกจึงมีความมั่นใจและสามารถหาซื้อปัจจัยการผลิตต่างๆที่จำเป็นมาใช้ได้เต็มที่ตามความต้องการ ปริมาณผลผลิตจึงสูง และกำไรสุทธิสูงตามไปด้วย

จากการวิเคราะห์พบว่าต้นทุนรวมทั้งสิ้นของผู้เพาะปลูกที่เป็นตัวแทนในบริเวณที่สำรวจนี้เท่ากับ ๓๐๕,๘๔๔.๔๓ บาท โดยแยกออกเป็นต้นทุนเงินสด ๖๕,๗๔๓.๔๔ บาท คิดเป็น ๒๑.๕๑ เปอร์เซนต์ของต้นทุนทั้งหมด และต้นทุนจำบัง ๒๔๐,๑๐๐.๔๔ บาท หรือ ๗๘.๔๔ เปอร์เซนต์ของต้นทุนทั้งหมด จากต้นทุนรวมนี้ สามารถแยกออกได้เป็นเนื้อที่เพาะปลูกขนาด ๐–๒ ไร่

---

[๑] ผลการส่งเสริมการเพาะปลูกในเขตพื้นที่ ๔ จังหวัด ของบริษัทอัมส์อินเตอร์เนชั่นแนล ในฤดูการเพาะปลูก ๒๕๒๐/๒๕๒๑ ได้ผลผลิตโดยเฉลี่ย ๑๓๔.๒๔ กิโลกรัมต่อไร่

ตารางที่ ๕.๒

รายรับและต้นทุนของผู้เพาะปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิช อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ปีการเพาะปลูก ๒๕๒๐/๒๕๒๑ แยกตามขนาดเนื้อที่เพาะปลูก

ขนาดพื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	จำนวนฟาร์ม	รายรับเป็นเงินสด (บาท)	ต้นทุน		ต้นทุนรวม (บาท)
			เงินสด (บาท)	ไม่เป็นเงินสด (บาท)	
๐ – ๒	๑๘๑	๗๔๘,๘๖๑.๐๐	๕๒,๘๕๘.๘๘	๑๘๘,๗๓๐.๐๗	๒๔๑,๕๘๘.๔๕
๓ – ๔	๑๖	๒๐๗,๑๗๗.๐๐	๑๐,๒๖๑.๘๒	๓๗,๔๔๕.๓๘	๔๗,๗๐๗.๒๐
มากกว่า ๔	๓	๘๑,๔๓๔.๐๐	๒,๖๗๒.๒๔	๑๓,๔๒๕.๕๔	๑๖,๕๔๗.๗๘
รวม	๒๐๐	๑,๐๓๗,๔๗๒.๐๐	๖๕,๗๔๓.๔๔	๒๔๐,๑๐๐.๔๔	๓๐๕,๘๔๔.๔๓
คิดเป็นร้อยละ	–	๑๐๐.๐๐	๒๑.๕๑	๗๘.๔๔	๑๐๐.๐๐

มีต้นทุนเท่ากับ ๒๔๑,๕๘๙.๔๕ บาท ขนาดเนื้อที่ ๓ – ๔ ไร่ มีต้นทุนเท่ากับ ๔๗,๓๐๗.๒๐ บาท และขนาดเนื้อที่เพาะปลูกที่มากกว่า ๔ ไร่ มีต้นทุนเท่ากับ ๑๖,๕๙๗.๙๘ บาท รายละเอียดมีอยู่ในตารางที่ ๕.๒

ต้นทุนการเพาะปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิชส่วนใหญ่ได้แก่ ค่าจ้างแรงงาน การที่ต้นทุนจำบังมีอัตราส่วนสูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับต้นทุนทั้งหมด เป็นเพราะยาสูบพันธุ์เตอร์กิชเป็นพืชที่ต้องใช้แรงงานมาก (Labour Intensive) และการปลูกยาสูบพันธุ์เตอร์กิชส่วนใหญ่มีการใช้แรงงานในครอบครัวมาช่วยในการเพาะปลูกกันมาก ดังนั้นต้นทุนจำบังจึงสูงกว่าต้นทุนเงินสด

รายรับรวมของผู้เพาะปลูกที่ได้จากการสำรวจเท่ากับ ๑,๐๓๗,๔๗๒.๐๐ บาท และเป็นรายรับที่เป็นเงินสดทั้งสิ้น กล่าวคือ เป็นรายรับที่ได้จากการขายใบยาที่ผลิตได้ จากรายรับรวมนี้แยกออกได้เป็นเนื้อที่เพาะปลูกขนาด ๐ – ๒ ไร่ มีรายรับเท่ากับ ๗๔๘,๘๖๑.๐๐ บาท ขนาดเนื้อที่ ๓ – ๔ ไร่ มีรายรับเท่ากับ ๒๐๗,๑๗๗.๐๐ บาท และรายรับของขนาดเนื้อที่เพาะปลูกที่มากกว่า ๔ ไร่ เท่ากับ ๘๑,๔๓๔.๐๐ บาท ดังในตารางที่ ๕.๒

จากตารางที่ ๕.๓ เมื่อนำมาคำนวณหากำไรสุทธิต่อ ๑ ไร่ ของผู้เพาะปลูกที่เป็นตัวแทนพบว่า การเพาะปลูกในเนื้อที่ขนาดเล็ก คือ ๐ – ๒ ไร่ เป็นขนาดการเพาะปลูกที่ให้กำไรสุทธิต่ำสุด คือมีกำไรสุทธิต่อ ๑ ไร่ เท่ากับ ๒,๐๕๓.๓๓ บาท หรือกำไรสุทธิเทียบกับต้นทุนรวมเฉลี่ยเท่ากับ ๒๐๙.๙๗ เปอร์เซนต์ และขนาดเนื้อที่มากกว่า ๔ ไร่ มีกำไรสุทธิสูงสุดคือเท่ากับ ๓,๖๐๒.๐๑ บาท หรือกำไรสุทธิเทียบกับต้นทุนรวมเฉลี่ยเท่ากับ ๓๙๐.๖๓ เปอร์เซนต์ ดังปรากฏในตารางที่ ๕.๓

ตารางที่ ๕.๓

ต้นทุน รายรับ และกำไรสุทธิต่อ ๑ ไร่ แยกตามขนาดเนื้อที่เพาะปลูก อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

ปีการเพาะปลูก ๒๕๒๐/๒๕๒๑

ขนาดพื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	จำนวนฟาร์ม	ต้นทุน (บาท)	รายรับ (บาท)	กำไรสุทธิ (บาท)	เปอร์เซนต์
๐ – ๒	๑๘๑	๔๗๘.๑๐	๓,๐๓๑.๘๓	๒,๐๕๓.๗๓	๒๐๔.๔๗
๓ – ๔	๑๖	๔๑๗.๔๕	๓,๔๘๔.๑๗	๓,๐๖๖.๗๒	๓๓๔.๒๗
มากกว่า ๔	๓	๔๒๒.๑๐	๔,๕๒๔.๑๑	๓,๖๐๒.๐๑	๓๔๐.๖๓
รวม – เฉลี่ย	๒๐๐	๔๓๔.๒๒	๓,๘๔๖.๗๑	๒,๔๐๗. ๑	๓๐๔.๕๗